

Kamu Yönetiminde Haksızlık ve Ayrımcılık Olur mu?

Adalet devletin dini ise, haksızlık ve ayrımcılıkta bu dinin en büyük günahlarından olsa gerek! Kamu yönetiminde adalet ve istikrar halkın huzur ve emniyetinin teminatıdır. Güvenlik, sağlık, eğitim gibi temel ihtiyaç ve uygulamalar vatandaşlık konforunu ve bağlılığını geliştiren unsurlardır.

Kamunun yazılı konuşma dili mevzuat, beden dili ise, icraat tercihleri ve uygulamalarıdır. Bazen mevzuata, bazen de uygulamalara sirayet eden haksızlık ve ayrımcılık gibi olumsuzluklar yüzünden halkta huzursuzluk, güvensizlik gibi negatif sonuçlar gelişir. Halkın kültür ve değer yapısına uygun düşmeyen yasal düzenlemeler bu kopuşu derinleştirir, telafisi güç ve pahalı sıkıntılara yol açar.

Bu izahımızı bazı örnekler ile açıklayarak yaşanan haksızlıkları ve ayrımcılıkları gösterelim:

Milletvekillerinin kendi maaş, emeklilik, sağlık ve sosyal haklar konusunda ne kadar abartılı ayrıcalıklar yaptığını duymayan kalmamıştır. Meclisimizin yarısı hem emekli vekil, hem de aktif vekil maaşını aynı anda alabilecek kadar rahat ve pervasız siyasetçilerimizle doludur. Her fırsatta tatile çıkma konusunda da müthiş başarılıdırlar!

Devletin kanunlarına göre, memurlara yapılan maaş zamları aynı oranda emekli memurlara da uygulanır. Kanuna karşı adeta hile yapılarak, memurlara seyyanen zam uygulamasıyla emekli memurlardan zam kaçırılması güncel bir haksızlıktır. Memur ve emeklisine öz-üvey evlat ayrımcılığı yapma geleneği doğmuştur!

Sözde “Toplum Yararına Proje” diye bir garabet uydurularak, İŞKUR organizasyonu ile bazı kamu hizmetlerinin karşılanması için İşsizlik Fonu peşkeş çekilir gibi harcanmaktadır! TYP kapsamında işe alınan insanlarımız, ömür boyu sadece 9 ay insan muamelesi yapılarak, asgari ücretle çalıştırıldı. 9 ayı dolan insanlar adeta sokağa atılarak, başıboş hayvanlardan daha sahipsiz bir duruma düşürüldü! Bir daha hiç kimse muhatap alınmadılar. Yeni kurbanlar ile bu haksız ve istikrarsız istihdam garabetine

devam edildi.

İş ve çalışma mevzuatına göre, hiç kimse asgari ücretten daha az bir maaşla çalıştırılmaz. Doğum, evlilik, hastalık, bayram tatili gibi temel özlük haklarından mahrum bırakılmaz. Ama, acil ve geçici durumlar için düşünülen ekders ücretiyle eğitim hizmetini sağlama yöntemi aşırı esnetilerek, esas ve sürekli personel istihdamı için kullanıldı. Amacından çıkartılarak 20 yıldan fazla süredir kamuda insafsız emek sömürsüne döndürüldü. Ekders ücretiyle öğretmenler, memurlar, Kur'an öğreticileri, ustalar, antrenörler, sosyologlar, hemşireler, sosyal çalışmacılar istihdam edildi. Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Kültür ve Turizm, Aile ve Sosyal Politikalar, Tarım ve Orman Bakanlıkları ile Diyanet İşleri başkanlığı gibi kurumlarda, istihdam kanseri gibi emek sömürsü aracı olarak yaygın kullanıldı. Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türkiye İnsan Hakları Kurumu gibi doğrudan sorumlu yapılarımız, bu sömürüye, kölelikten beter şartlara kör, sağır ve dilsiz kaldılar. Haksızlığın kamu tarafından yapılması kahreden bir sessizliğe neden oldu! Deprem bölgesindeki ekonomik yardımlarda bile kadrolu-ekdersli ayrımcılığı yaptılar. Ekdersli çalışanlara zırnık kadar bile deprem tazminatı vermediler!

Güya, kadın ve erkeği fitrata aykırı bir şekilde birbirine eş ve eşit yaptık! Ama hemen ardından kurnazlık göstererek kadının lehine, erkeğin aleyhine ayrımcılıkları bu temel ilkeden muaf tuttuk! Kadın beyanına esas iftira ve haksız muhakemenin önünü açan İstanbul Sözleşmesinden kalan 6284 yasasını ve diğer yasalarımızdaki zehirli etkilerini temizlemedik! Süresiz nafaka zulmüyle, velayet haksızlıklarıyla, soy emniyetini iptal etmeyle ve daha birçok şeyle kadına üstün ve ayrı, erkeğe doğuştan suçlu önyargılı yaklaşımı kamu yönetimine yansıtık. Kadın dernekleri federasyonu başkanının "kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz" hezeyanının kamu yönetimince sessiz kalınarak kabullenildiğini izlemek zorunda kaldık!

"İnsanı yaşat ki Devlet yaşasın" felsefesinden koparak, "köpekleri yaşat ki insana ne olursa olsun" kanunlarını çıkardık! İnsana vermediğimiz değeri başıboş köpeklerle gösterdik! Devletin hayvanlar arasında ayrımcılık yapmasını, her şeyinden yararlandığımız besi hayvanları ve yaban hayvanlarına karşı köpekleri tanrısal ve dokunulamaz bir makama getirmesini önleyemedik!

Taşeronla son veriyoruz diye ortaya çıkarken, hem taşeronlar arasında kelime ve tarih oyunları ile ayrımcılığa maruz kalanları gizledik, hem de kadroya alıyoruz diye kandırdığımız belediye taşeronlarını belediye şirketlerinde daha beter şartlarda çile çekmeye zorladık! Çakma unvanlar ile resmi memuriyet görevlerini yetkisiz personele yaptırarak. Belediyelerde haksız ve adaletsiz istihdam modelleri geliştirdik. Çalışma barışı ve huzuru diye bir şey bırakmadık!

Şehit ve Gazi verdiklerinde Güvenlik Korucularımızın, Uzman Çavuşlarımızın, Astsubaylarımızın yanında en ateşli Vatan Millet Sakarya nutuklarını attık! Şehit ailelerinin yanında üzgün pozlar verdik! Ama gündem değişince bu kahramanlarımızın meslektaşlarını anında unutarak, haksız, yetersiz ve vefasız şartlarda görev yapmalarını, emekli olunca sefaletle düşmelerini önleyemedik! Diğer kamu çalışanlarına verilen temel hakları güvenlik kahramanlarımıza çok gördük. Adaletin tecellisi için görev yaparken canıyla, sağlığıyla ve bazen ailesiyle toptan etkilenen İnfaz Koruma Memurlarımızın, sanki Genel İdari İşler yapıyorlarmış gibi absürt kadro uygunsuzluğunu devam ettirdik!

Kadınlarımız arasında doğum borçlanması, erkekler arasında askerlik borçlanması gibi haksız ayrımcılıklar yaptık. İş ve risk açısından çalışan kabul edilirken, hak ve imkânlar açısından öğrenci sayılan çırak ve stajyer mağdurlar grubu oluşturduk. EYT düzenlemesinde, sanki kasıtlı olarak mağdur bırakılan kısmi emeklilik ve 5000 gün prim mağduru çifte kavrulmuş mazlumlarımız oldu!

Trafik kurallarının kontrol ve cezalandırmasında haksızlıklar ve ayrımcılıklar yaptık. Aşırı hızlı gidenleri, trafik ışıklarına uymayarak daha çok insan ölümüne neden olabilecekleri puan aflarıyla affettik. Ama ölümlü kazaya karışmadan alkol kabahatini işleyenleri, çok uzun sürelerce tam hak iptali ve SÜDGE gibi

eziyet uygulamaları ile canlarından bezdirdik. Sadece sürücüleri değil, onlar ile birlikte geçimleri bağlı olan eş ve çocuklarını da ekonomik yoksulluğa düşürdük! Ceza ve afta ölçüyü, kişiselliği, ıslah ediciliği terk ettik!

Velhasıl, kamu yönetimince vatandaşa yaşattığımız haksızlıklar ve ayrımcılıklar sayfalarca yazsak yetmeyecek kadar çok ve ayrıntılıdır maalesef. Başta da belirttiğimiz gibi devletin dini adalettir! Vatandaşların kendilerini değersiz, adaletsiz ve korunmasız hissetmesine neden olan sıkıntılı mevzuat ve uygulamalar acilen düzeltilmeli, toplumsal refahın ve huzurun geliştirilmesi için gereken yapılmalıdır!

Diyeceksiniz ki bu sorunların hepsi birden çözülür mü? En azından yıllardır talep edilen toplumsal beklentilerin çözülmesi için ortak duamız olsun! Yüce Rabbimizin **“İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun.”** (Al-i İmran/104) emrine icabet edelim öyle değil mi dostlar?